

[Dorte Bennedsen]

udtalte til pressen, at sådan noget som åbenbart grundløs-proceduren skulle kunne gennemføres på to-tre dage.

Jeg skal dog sige til fru Ebba Stranges ros, at hun fraveg standpunktet, da hun kom til at tænke nærmere over det, men det er da i hvert fald udtryk for, at man gerne vil forkorte. Det siger man på den ene side, men så siger man på den anden side, at de forsøg på forkortelse, der er her, er krænkende for retssikkerheden.

Nu er det sådan, at man principielt må sige, at enhver begrænsning i et system kan hævdes at skade retssikkerheden, fordi der bliver en mulighed mindre, eller muligheden bliver anderledes. Men at retssikkerheden krænktes til skade for asylansøgerne, synes jeg er meget vanskeligt at hævde. Der er faktisk overordentlig gode muligheder for at få sin sag behandlet, men man siger, at når udrejsefristen er udløbet, kan man i modsætning til, hvad SF skriver i betænkningen, stadig få rejst sin sag, men det får ikke opsættende virkning, at man gør det.

Når man læser SF's betækningsbidrag, får man det indtryk, at man slet ikke kan rejse sagen efter udrejsefristens udløb. Det er jo ikke korrekt, så jeg må sige, at vi ikke er betænkelige. Vi mener, at retssikkerheden i høj grad er tilgodeset i dette forslag.

Det sidste, fru Ebba Strange sagde, var, at et af problemerne for SF var, at man ikke har hørt noget om f.eks. tidsforbruget i første fase hos politiet osv. Det er jo ikke korrekt.

Det er rigtigt, at vi ikke har fået en analyse af, hvad der kan gøres i den sammenhæng, men fru Ebba Strange ved lige så vel som vi andre, at det kommer i den tredje delbetænkning fra Per Sørensen-udvalget, så det er tanken, at det skal omsættes i lovgivning til den tid. En række af de ting, fru Ebba Strange her rejste, vil netop blive behandlet, når tredje delbetænkning foreligger. Det har været tilrettelagt sådan fra starten, så det kan ikke komme bag på nogen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det var en mærkelig betænkning, som blev afgivet af Retsudvalget efter førstebehandlingen af L 214. Den var mærkelig i den forstand, at Venstre og De Konservative anbefalede lovforslaget til vedtagelse uændret, hvorpå deres betækningsbidrag var én lang opremsning af

forslagets uheldige sider: forslagens forfærdelige utilstrækkelighed og alle de gode ting, som Venstre og De Konservative gerne ville have gjort, men som de dog ikke havde stillet ændringsforslag om.

SF har anbefalet, at man forkaster forslaget, men med et betydeligt mere nuanceret betækningsbidrag, og jeg vil da gerne kvittere for fru Ebba Stranges indlæg her ved at sige, at det var rart at høre et fredsommeligt og uaggressivt indlæg, som imidlertid slutter med, at man alligevel ikke vil stemme for forslaget.

Jeg bed mærke i, at fru Ebba Strange sagde, at SF har vurderet, at der er problemer med retssikkerheden. Der er altså ikke noget absolut i denne sag, og det ved fru Ebba Strange også godt. Der er mange nuancer i en vurdering af, hvorvidt retssikkerheden er krænkede.

Jeg kan kun sige, at for Det Radikale Venstres vedkommende har vi vurderet, at retssikkerheden ikke krænktes i disse tilfælde. Der er så mange muligheder for at søge genoptagelse, at søge bistand og anmode om ekstra vurdering inden for nogle bestemte frister. Det, der i virkeligheden er de skelsættende ting, er jo nemlig, at der sættes nogle frister for, hvornår man kan klage. Det er jo det, der er det afgørende: at man får en hurtigere og mere effektiv sagsbehandling. Kriterierne for udstedelse af asyl er jo ikke ændret på nogen som helst måde; de er de samme. Det er sagsgangen, der skal være mere effektiv.

Derfor har vi ikke nogen betænkeligheder ved at gennemføre dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Naturligvis er det en vurdering. Jeg kunne ikke forestille mig hverken Socialdemokratiet eller Det Radikale Venstre vedtage et forslag, som man vurderede krænkede retssikkerheden; derfor har jeg brugt det ordvalg, som jeg har, og har sagt, at det er en vurdering, vi har foretaget.

Da jeg sad dernede, kunne jeg tydeligt høre, hvor svært det er at høre, hvad man siger fra denne talerstol, når der er så mange mennesker i salen, og derfor tror jeg, at fru Dorte Bennedsen har hørt forkert, da jeg holdt mit første indlæg, for jeg sagde ikke noget om, at vi ikke havde hørt noget om tidsforbruget i første fase. Det *har* vi hørt noget om, og jeg har også i mit